

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 22. september 2005

Letnik XIII

Št. 8

Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona še enkrat odloča o:	
- zakonu o Radioteleviziji Slovenija,	2
- zakonu o dopolnitvah zakona o državnem svetu,	3
- zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih	4
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju - druga obravnava	5
Mnenje državnega sveta ob obravnavi posebnega poročila Problematika "izbrisanih" v letnem poročilu Varuha človekovih pravic	6
Sklepi državnega sveta iz svoje pristojnosti	7
Mnenja komisij državnega sveta	9
Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah	11

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Sklep državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o Radioteleviziji Slovenija

Državni svet Republike Slovenije je na 5. izredni seji, dne 29. 6. 2005, ob obravnavi zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 7. seji, dne 22. 6. 2005, sprejel

SKLEP,

da na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o zakonu o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1).

Obrazložitev:

Državni svet ni zastopnik političnih interesov in strank, zato je po mnenju državnega sveta nesprejemljivo, da nima niti najmanjšega vpliva na oblikovanje organa, ki predstavlja posebne interese, ločene od političnih. Državni svet bi moral imeti možnost, da v novi osmi alineji 17. člena imenuje pet članov programskega sveta RTV na predlog interesnih skupin delodajalcev; delojemalcev; kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev; negospodarskih dejavnosti in predstavnikov lokalnih interesov. Narava in pristojnosti, ki jih s predlogom novega zakona dobiva programski svet RTV Slovenija, naravnost nakazuje potrebo po zastopnosti nepolitičnih, civilnih in strokovnih interesov pri odločanju o osrednjem javnem mediju. Državni svet pa je po svojem ustavnem in zakonskem položaju prav stičišče takšnih interesov in mesto artikulacije javnega vpliva.

Državni svet Republike Slovenije je ustavno določen organ, ki je po 96. členu ustave dolžan zastopati nosilce socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov. Državni svet je torej zastopstvo posebnih interesov, kateri se uveljavljajo tudi v okviru sestave programskega sveta RTV. Zakon o RTV v šestem odstavku 17. člena določa sestavo programskega sveta, ki naj bi odražal posebne interese, pri čemer je Državni zbor Republike Slovenije po osmem odstavku 17. člena zavezan upoštevati pri imenovanju članov programskega sveta iz sedme alineje šestega odstavka tega člena kot enega od kriterijev tudi regionalno zastopnost različnih delov Slovenije. Državni svet je po ustavi zastopnik lokalnih interesov, ki imajo tudi večino v državnem svetu, saj je od štiridesetih predstavnikov kar dvaindvajset predstavnikov lokalnih interesov. Po mnenju državnega sveta je nesprejemljivo, da nima organ, ki zastopa v največjem delu lokalne interese, nobene besede pri predlaganju članov programskega sveta, kjer je določen tudi kriterij regionalne zastopnosti. Državni svet še dodatno opozarja, da bi bilo treba analogno kot v 17. členu, tudi v nadzorni svet RTV (26. člen) zaradi njegovih izjemnih pooblastil, dopustiti možnost, da dva člana imenuje državni svet.

Državni svet je že v svojem mnenju k predlogu zakona v 17. členu v šestem odstavku predlagal spremembo sedme alineje, in sicer, da bi državni zbor imenoval 11 članov na predlog univerz in fakultet ter društev, zvez društev oziroma njihovih organizacij, zlasti s

področja umetnosti, kulture, znanosti in novinarstva ter drugih organizacij civilne družbe, razen političnih strank in njihovih organizacijskih oblik. S to konkretno pripombo je državni svet predlagal črtanje druge vrstice sedme alineje "na predlog gledalcev in poslušalcev programov RTV" zato, ker je treba dati prednost za imenovanje strokovno priznanih oseb, kot so navedene v prvem odstavku 17. člena in za katere je primerneje iskati predloge preko pooblaščenih predlagateljev. S tem bi se lahko izognili očitkom, da državni zbor izbira člane programskega sveta RTV izmed 100 in več kandidatov na predlog gledalcev in poslušalcev po političnih kriterijih. Število 11 članov pa je zmanjšano iz 16 zaradi predloga, da jih 5 imenuje državni svet. Državni svet meni, da je predlagana ureditev, da državni zbor imenuje večino članov programskega sveta RTV, pooblastilo vsakokratni strankarski večini v državnem zboru za imenovanje članov pomembnega organa upravljanja javne RTV. To kaže na odpravo vsakršnega vpliva civilne družbe v upravljanje te javne institucije in s tem pretvarjanje javne RTV v državno.

V zvezi s sedmo alinejo šestega odstavka tega člena državni svet ugotavlja, da zakon ne postavlja določenih kriterijev za izbor oziroma oblikovanje predloga, ki bo ponujen v imenovanje državnemu zboru. Edini kriteriji so razvidni iz prvega odstavka tega člena, vendar po njem ni jasno, kako bo državni zbor oziroma njegovo pristojno delovno telo presojo, ali so izkazani (kriterij naj bi bil: "če lahko pripomorejo k dobrem delovanju in krepitvi ugleda javne radiotelevizije"). Ustreznost kandidatov in izpolnjevanje pogojev naj bi se izkazovala z dokazili, ki bodo določena v besedilu javnega poziva, tako da bo dejansko oblikovanje vseh pogojev prepuščeno podzakonskim aktom ne pa zakonu, na kar je opozorila že Zakonodajno-pravna služba državnega zbora v svojem mnenju.

RTV Slovenija bi morala po tem zakonu zagotavljati verodostojne in nepristranske informativne oddaje, s katerimi bi celovito obveščala o političnem dogajanju, novinarke in novinarji, urednice in uredniki in drugi, ki so neposredno udeleženi pri ustvarjanju ali pripravljanju RTV programov (tako tudi člani programskega sveta), bi morali pri svojem delu še posebej spoštovati med drugimi tudi načelo resničnosti, nepristranskosti in celovitosti informacij, načelo politične uravnoteženosti ter svetovnonazorskega pluralizma in načelo politične neodvisnosti in avtonomnosti novinarjev. Ta osnovna izhodišča zakona oziroma načela, so na začetku zakona zapisana zato, da odsevajo svoje izhodišča iz vseh nadaljnjih členov zakona. Programski svet pa ne more biti politično nevtralen, če večino članov imenuje državni zbor.

Po mnenju državnega sveta prva alineja tretjega odstavka 17. člena, po kateri v programski svet ne morejo biti izvoljene oziroma imenovane osebe, ki so ob imenovanju ali v obdobju petih let pred imenovanjem bile člani organov političnih strank, ni življenjska, saj po šesti alineji šestega odstavka 17. člena pet članov imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog političnih strank, pri čemer mora v največji možni meri upoštevati zastopnost strank v državnem zboru. Navedene osebe bodo izbrane po političnih kriterijih

ne glede na njihovo načelno neudeležbo v političnih strankah. Državni svet meni, da so generalni direktorji, generalne sekretarke oziroma generalni sekretarji, predstojnice oziroma predstojniki organov v sestavi in vladnih služb, direktorji direktoriatov in organov v sestavi, načelnice oziroma načelniki upravnih enot ter direktorji oziroma tajnice ali tajniki občinske uprave, ki ne morejo biti člani programskega sveta zaradi svoje zaposlitve, ki temelji na načelu strokovnosti, politične nevtralnosti in nepristranskosti (3. člen zakona o državni upravi) in se imenujejo v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev, zaradi tega prikrajšani. Zakon tudi ne poda razloga za takšno ureditev, ki tako po eni strani omejuje politično nevtralne osebe, medtem ko na drugi strani imenovanje članov programskega sveta prepušča političnim strankam.

Prav tako je državni svet v svojem mnenju k predlogu zakona v IV. poglavju Financiranje predlagal dopolnitev sedanjega 30. člena zakona (prej 28. člen predloga zakona), in sicer, da se na koncu tretjega odstavka doda, da se 3 % RTV prispevek nameni za sofinanciranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena. Po mnenju državnega sveta to ne more vplivati na poslabšanje materialnega položaja javne službe RTV, saj gre v proračunu RTV Slovenija za minimalna sredstva v okviru enega od zakonskih virov, iz katerih se financira dejavnost RTV Slovenija. V zadnjih nekaj letih je javni zavod zlasti na področju oddajnikov in zvez pridobil dodatne komercialne vire sredstev in iz te dejavnosti ustvarja iz leta v leto večje dobičke, RTV prispevek pa zaradi tega ni bil zmanjšan.

Državni svet predlaga, da zakonodajalec prepreči prenehanje delovanja izdajateljev lokalnih, regionalnih in študentskih programov s statusom posebnega pomena s tem, da tem programom zagotovi preživetje z minimalno podporo iz javnega vira, ki je najbolj stabilen

in transparenten vir sofinanciranja. Državni svet meni, da so dodatni argumenti poslušano in gledano teh programov pa tudi prepričanost večine naših poslušalcev in gledalcev, da že zdaj RTV prispevek plačujejo tudi za svoje lokalne in regionalne programe. Ker so ti programi po vsebini dopolnitev javne službe na lokalni in regionalni ravni in pomembno prispevajo k uresničevanju v 39. členu ustave zagotovljenih pravic do svobode izražanja vsakomur in uresničevanje pravice do obveščeniosti vsem državljanom, državni svet meni, da so predlagane dopolnitve zakona o RTV Slovenija utemeljene in ustavno dopustne.

Državni svet je že v mnenju k predlogu zakona predlagal posledično črtanje 45. člena zakona (prej 44. člen predloga zakona), da preneha veljati tretji odstavek 82. člena zakona o medijih. V Odločbi št. U-I-106/01-27 z dne 5. 2. 2004 je Ustavno sodišče v 16. točki navedlo, da se ni spuščalo v vprašanje, ali lahko zakonodajalec predpiše uporabo prispevka tudi za namene iz drugega odstavka 82. člena Zmed, tako da Odločba ne vsebuje odločitve, da je RTV prispevek ustavno sporen vir za sofinanciranje lokalnih in regionalnih RTV programov posebnega pomena. Potem, ko je Ustavno sodišče na pobudo javnega zavoda RTV Slovenija razveljavilo del 82. člena zakona o medijih in s tem kot vir sofinanciranja 3 % RTV prispevka, za vsebinsko pripravo programov ni več stabilnega javnega vira sofinanciranja. Zakonodajalec ni postopal skladno z napotilom v ustavni odločbi in v predpisanem roku ni pripravil ustavno dopustnih rešitev financiranja omenjenih programov, tako da ti programi še vedno nimajo ustreznega in stabilnega vira financiranja.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Doro Hvalica.

Sklep državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o dopolnitvah zakona o državnem svetu

Državni svet Republike Slovenije je na 6. izredni seji dne 15.7.2005 ob obravnavi Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 8. seji, dne 14. 7. 2005, sprejel

SKLEP,

da na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o Zakonu o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A).

Obrazložitev

Državni svet Republike Slovenije se ne strinja z vsebino zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije. Dopolnitve zakona namreč s svojo vsebino bistveno posegajo v nemoteno opravljanje dela državnega sveta in ne nudijo pravih argumentov za dopolnitev zakona, kar je v nasprotju z zakonom o javnih financih, ki že med cilji proračuna in načeli zakona v 2. členu določa, da se sredstva proračuna uporabljajo za financiranje funkcij državnih in občinskih organov, za izvajanje njihovih nalog in druge namene, ki so opredeljeni z ustavo, zakoni ali občinskimi predpisi ter *v višini, ki je nujna za delovanje in izvajanje njihovih nalog in programov.*

Ustava ureja državni svet v členih od 96. do 101. člena. Pregled določb ustave, ki se nanašajo na državni svet in predvsem določb ZDSve pokaže, da imajo vsi člani državnega sveta enake pravice in dolžnosti razen predsednika državnega sveta, ki ima poleg pravic in obveznosti članov državnega sveta še dodatne naloge, ki so povezane z delom in vodenjem državnega sveta ter s sodelovanjem s predsednikom državnega zbora in drugimi državnimi organi (44., 53. do 56. člen ZDSve). Načina plačila za opravljanje teh nalog predsednika ZDSve ne ureja (to je ugotovilo tudi Ustavno sodišče RS v svojem sklepu št. U-I-428/02-7 z dne 18.11.2004). V omenjenem sklepu je navedeno tudi, da določba prvega odstavka 100. člena Poslovnika državnega sveta ne pomeni pravne podlage za izplačilo plače predsednika državnega sveta. Vprašanje zakonitosti izplačil plač predsedniku državnega sveta ni odvisno od poslovnika državnega sveta, temveč so imela *izplačila podlago v proračunu* (ki ima moč zakona) (6. tč. sklepa).

V konkretnih razmerah dela si je težko predstavljati, da bi predsednik državnega sveta funkcijo opravljal nepoklicno, saj ne bi mogel opraviti vseh obveznosti. Zaradi navedenega za opravljanje funkcije predsednika ni možno predvideti zgolj ustrezno večje nadomestilo oziroma povračilo, v sorazmerju z izgubljenim zaslužkom zaradi opravljanja funkcije ter ustrezno večjimi stroški, ki so povezani s funkcijo. Ustrezno večje nadomestilo ni smiselno za predsednika, ki večino delovnega časa porabi za državni svet, poleg tega pa uporaba nadomestila za izgubljeni zaslužek ni možna, če bi bil predsednik upokojen (če bi bil upokojen, bi prejemal pokojnino in

njegovo opravljanje nepoklicne funkcije bi bilo popolnoma humanitarne oziroma karitativne narave) ali nezaposlen.

Največkrat je zaslediti, da se čast povezuje s popolno brezplačnostjo (kar ne drži že po sedaj veljavnem ZDSve). Nasprotje od častnega dela je nečastno, ne pa brezplačno. Čast in brezplačnost sta bila povezana samo v rimskem Senatu in delno v angleškem Domu Lordov (tudi za slovenske javne uslužbence, ki jih je prek 34.000 velja po Zakonu o javnih uslužbencih načelo častnega ravnanja). Oba sta zastopala predvsem aristokracijo z velikimi posestvi in drugim bogastvom, kar je tudi razlog, da plačila niso potrebovali, hkrati pa so svoje premoženje preko svojega dela v teh organih varovali in celo povečevali. Največkrat se angleški Dom Lordov prikazuje kot najbolj tradicionalen model dvodomnosti, v katerem opravljajo Lordi svoje delo popolnoma brezplačno, kar ne drži. Dvanajst funkcij v tem organu prejema plačo (ker je Lordov enaki funkcijah več, je dejanskih plač več). Tudi izmed 240 delegatov, ki so v skupščini SRS opravljali "častno družbeno funkcijo" jih je 70 opravljalo funkcijo poklicno.

Dodatne naloge predsednika so bile vnesene v ZDSve predvsem zaradi nemotenega delovanja državnega sveta; nemoteno delo DS pa je vsekakor tudi v javnem interesu. Zgodovinske ugotovitve in zakonodaja iz drugih področij kaže, da pomeni čast predvsem ugled, spoštovanje, občutek velike moralne vrednosti. Določbe 62. člena ni možno nedvoumno za vse ugotoviti niti s pomočjo metod razlage niti s stališča predvidljivosti na položaj sedanjih in bodočih državnih svetnikov. Določbe drugih predpisov (npr. Zakon o lokalni samoupravi) kažejo, da čast ni dejavnik, ki bi šele omogočal delo (občinskih svetnikov) na tem področju, pač pa pride v poštev šele pri presoji posameznih dejanj posameznikov, kjer se lahko uporabi kot merilo presoje kvalitete opravljenega dela (npr. Zakon o javnih uslužbencih, Zakon o sodiščih).

Ob zgodovinskem dejstvu, da je bil ZDSve napisan v hudi časovni stiski, ki je v določenih delih zaradi tega pomanjkljiv in nedorečen, da pa je državni svet ustavni organ, v katerem ima predsednik državnega sveta že po sedaj veljavnem ZDSve dodatne **naloge in obveznosti**, ki so celo **urejene v ločenih poglavjih** (II. in III. drugega dela zakona- splošne določbe in delo državnega sveta) od ostalih svetnikov (IV. poglavje - pravice in dolžnosti članov državnega sveta - tu je tudi umeščen "sporni" 62. člen) se kaže tudi bistvena napaka dopolnitve zakona, ki je bila sprejeta: predsednik ima *dodatne naloge*, različne od ostalih članov državnega sveta, zato so *urejene tudi v drugem poglavju*, kot so naloge članov; če vladna stran trdi, da je popolnoma samoumevno, da je predsednik DS samo član DS kot vsi ostali, katerih funkcija je častna po 62. členu ZDSve - zakaj dopolnitev zakona dopolnjuje 43. člen in zakaj je torej sploh potrebno dopolnjevati zakon, če *naj bi bil* protiuustaven poslovnik (katerega presojo je ustavno sodišče zavrglo)?

Zakon tako nima prave pravne podlage za spremembo poklicne funkcije predsednika v nepoklicno, zato navkljub sprejemu ZDSve-

A še vedno preostaja državnemu zboru vprašanje, ali državni svet z določenimi ustavnimi pristojnostmi, nalogami in 40 svetniki *potrebuje* poklicnega predsednika, ne pa ali je poklicno opravljanje funkcije predsednika pravno dopustno. Vsak zakon predstavlja celoto, iz katere se razlagajo posamezni členi in ne obratno (državnega sveta ne moremo razlagati samo glede na 62. člen ZDSve). Državni zbor se mora do državnega sveta opredeliti kot do celote z vso njegovo vsebino ne pa, da s posameznimi spremembami ruši celoto in z njo nemoteno delo tega ustavnega organa.

Državni svet predstavlja pomemben dejavnik v sistemu zavor in ravnovesij med nosilci oblasti in zastopa različne interese od državnega zbora kar predstavlja nepogrešljivo lastnost vsake demokratične države. Že po svoji naravi dela predstavlja za državni zbor nek "ne bodi ga treba", saj državni zbor omejuje; *ravno ukvarjanje državnega zbora z državnim svetom kaže, da državni svet dela dobro in v primeru, če bi se državni svet v vsem strinjal z državnim zborom ne bi bil potreben (ker bi predstavljal le dvojnika državnega zbora)*. Tako pa predstavlja bistven element politične demokracije v Sloveniji razen če pristanemo na ozko (in edino) načelo ekonomičnosti, po katerem bi državni zbor (na račun kvalitete) hitro in poceni proizvajal zakone. Vse delo državnega sveta se navezuje na njegovega predsednika, ki skrbi za nemoteno delo ustavno določenega organa, ki mu teorija priznava status nepopolnega drugega doma, ki je po ustavi uvrščen celo pred predsednika republike. Na drugi strani pa ima državni svet tako močna pooblastila, da presega pooblastila marsikaterega drugega doma v sodobnih parlamentih, kar ga s funkcionalnega vidika uvršča med podobne druge domove sodobnih parlamentov. V primerjalnih ureditvah ni zaslediti, da bi imel kjerkoli predsednik drugega doma nepoklicno funkcijo, ki bi zadoštovala za izvrševanje ustavno in zakonsko določenih pristojnosti. *Ukinitev profesionalne funkcije predsednika državnega sveta predstavlja protiuustavno delovanje, ki državnemu svetu onemogoča nemoteno delo in kvalitetno opravljanje njegovih ustavno določenih pristojnosti*. Pristojnost pa predstavlja dano pravico in hkrati dolžnost delovanja, ki je z zakonom o dopolnitvah zakona o državnem svetu močno omejena, če ne onemogočena.

Državni zbor Republike Slovenije je že s sprejemom rebalansa proračuna, iz katerega je vzel sredstva za plačo predsednika, tako (če izhajamo iz sklepa ustavnega sodišča) tudi odstranil pravno podlago za plačo predsednika, zato je sprejem zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu popolnoma nepotreben. Glede na navedeno državni svet od državnega zbora zahteva, da naj ob razmisleku o gornjih navedbah, o zakonu o dopolnitvah zakona o državnem svetu ponovno odloča.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Zlatko Jenko.

Sklep državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih

Državni svet Republike Slovenije je na 7. izredni seji, dne 22. 7. 2005, ob obravnavi zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih (ZDCOPMD), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 8. seji, dne 15. 7. 2005, sprejel

SKLEP,

da na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih.

Obrazložitev:

Državni zbor je zakon o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih sprejel na 8. seji, dne 15. 7. 2005.

Državni svet se zavzema za uveljavitev minimalnih standardov oziroma zahtev, ki jih za področje mobilnih delavcev oziroma voznikov v cestnem prometu določa evropska zakonodaja in to velja tudi za druge voznike v EU, ki opravljajo prevoze v skladu z določili Uredbe 3820/85 (čas vožnje) in Direktive 2002/15 (delovni čas). Tako državni svet podpira sprejem zakona, ki bo skladno z uredbo in direktivo določal pravila glede delovnega časa, obveznih počitkov (dnevni in tedenski), odmorov in podobno. Nesprejemljivo pa je, da bodo z uveljavitvijo zakona za slovenske voznike veljala drugačna pravila od tistih, ki veljajo za voznike v EU, in sicer tista, ki so določena z zakonom o delovnih razmerjih.

Evropski predpisi s področja socialne zakonodaje pri regulaciji delovnega časa delavcev priznavajo specifično naravo poklica voznikov in ga kot takega urejajo drugače od splošnih določb o delovnem času. Sprejeti zakon, ki implementira socialno zakonodajo EU v cestnem prometu, posebnega oziroma specifičnega statusa mobilnim delavcem v cestnem prometu žal ne priznava, zato bo uveljavitev tega zakona še dodatno vplivala na nekonkurenčnost slovenskih cestnih prevoznikov.

Zastavlja se tudi vprašanje skladnosti zakona z 2. členom Ustave RS, ki določa, da je Slovenija pravna država, kar pomeni, da morajo biti zakonska besedila jasna in razumljiva povprečnemu državljanu. Besedilo zakona je namreč oblikovano dokaj nerazumljivo, saj so se že v postopku sprejemanja zakona pojavljale različne razlage posameznih določb, predvsem v odnosu novega zakona do zakona o delovnih razmerjih. Preprečiti bi bilo potrebno, da bo pravila glede uveljavitve posameznih določb novega zakona oblikovala šele sodna praksa. Zakon o delovnih razmerjih namreč definira delovni čas drugače od evropske direktive, saj za področje mobilnih delavcev ne omogoča posebne zakonodaje (kot npr. za zdravnike). V zakonu se pogreša tudi osnovna opredelitev, kaj naj zakon ureja in za koga naj velja.

V Sloveniji je tako s tem zakonom uveden strožji standard, kar povzroča dodatno nekonkurenčnost slovenskih prevoznikov v primerjavi s prevozniki, ki imajo sedež v drugih državah članicah EU. Glede na minimalni standard Direktive EU 2002/15 (velja za mobilne delavce) bi voznik lahko opravljal delo (vožnja in druge dejavnosti) v šestih mesecih maksimalno 1.248 ur. Glede na sprejeti zakon bo voznik lahko opravil skupno samo 1.040 delovnih ur. Gre za razliko 208 delovnih ur. Zaradi problematike določb glede opredelitve odmora, ki se šteje v delovni čas glede na zakon o delovnih razmerjih, pa bo na skupnem nivoju v roku šestih mesecev pomenilo še dodatnih 100 delovnih ur manj. Skratka, v celoti upošteva določbe novega zakona o delovnem času in obveznih počitkih in določb zakona o delovnih razmerjih bo slovenski voznik v roku šestih mesecev opravil približno 300 delovnih ur manj v primerjavi z minimalnim standardom EU.

Za izboljšanje varnosti, preprečevanje izkrivljanja konkurence in zagotavljanje varnosti morajo vozniki natančno vedeti:

-kaj se šteje kot delovni čas (efektivni in tako imenovani neefektivni oz. čas razpolaganja);

-ali se v delovni čas šteje tudi čas odmora. Zastavlja se vprašanje, ali velja določilo iz posebnega zakona o mobilnih delavcih ali pa bo obveljalo določilo infavorem in se odmori, skladno z zakonom o delovnih razmerjih, štejejo v delovni čas. V skladu z direktivo EU se odmor ne šteje v delovni čas, kar na letnem nivoju pomeni cca. 200 ur;

-kaj se všteta v čas počitka (ali se npr. čakanje na meji upošteva kot počitek ali čas razpoložljivosti);

-ali se lahko maksimalni tedenski čas vožnje poveča na 60 ur, kot določa direktiva 2002/15, ali je ta lahko samo 56 ur, kot določa zakon o delovnih razmerjih;

-Ali velja povprečni delovni čas 48 ur na štiri mesece (direktiva) skupaj s 40 ur na šest mesecev (zakon o delovnih razmerjih)?

-Ali se bo "čas razpoložljivosti" delavca (npr. spremljanje vozila na trajektu ali vlaku, čas čakanja mejah in ob zaporah, počivanje na ležišču in sedenje kot sopotnik v vozilu) štel v delovni čas ali ne?

Za poročevalca je bil določen predsednik državnega sveta Janez Sušnik.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju - druga obravnava EPA 222-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji, dne 6. 7. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1F) - druga obravnava

Državni svet podpira predlog zakona in opozarja na nujnost njegovega sprejema, da se prepreči nadaljnje slabšanje socialnega položaja upokojuencev in zaostajanje rasti pokojnin za rastojo plač. Iz letnih poročil Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje je namreč razvidno, da se slabša razmerje med povprečno pokojnino in povprečno plačo. Na to dejstvo pa so opozarjali tudi kandidati posameznih političnih strank pred lanskimi parlamentarnimi volitvami.

Državni svet tudi želi, da bi predlog zakona soglasno podprl ekonomsko socialni svet in odločno zavrača očitke nekaterih ekonomistov, ki nasprotujejo sprejemu tega zakona, ker menijo, da bo povečal proračunski primanjkljaj, ogrozil prevzem evra in povzročil sesutje javnega finančnega sistema. Državni svet meni, da je naloga Vlade Republike Slovenije in pristojnih ministrstev, da zagotovi pogoje za gospodarsko rast in da vzpostavi red in nadzor nad rednim in pravilnim obračunavanjem in vplačevanjem prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter prepreči druge anomalije v delovanju sistema, kar bo stabiliziralo poslovanje Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Državni svet je že večkrat opozoril na problematiko vplačevanja prispevkov, posebej pa še ob obravnavi Poročila o delu Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v letu 2003, ko je v svojem mnenju še posebej izpostavil problem neplačanih in odloženih

prispevkov, problematiko pravočasnega poravnavanja obveznosti države do zavoda, o odpisih in delnih odpisih prispevkov določenim fizičnim in pravnim osebam, o najvišjih zneskih pokojnin in drugih nedoslednosti, ki jih je potrebno odpraviti in zagotoviti preglednost in doslednost izvajanja sprejetih zakonov s tega področja.

Državni svet je bil seznanjen tudi s pripombami Varuha človekovih pravic o nujnosti zakonske ureditve obveze delodajalcev za vplačevanje obveznih prispevkov zaposlenim in obveze Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, da vzpostavi evidence o vplačanih prispevkih in ta stališča podpira. Državni svet obžaluje, da jih predlog zakona ne vsebuje, čeprav je Varuh človekovih pravic pravočasno opozoril Vlado Republike Slovenije in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve na problematiko neplačevanja prispevkov delodajalcev za obvezno invalidsko in pokojninsko zavarovanje svojim zavarovancem ter jih seznanil z dejstvom, da podaljšanje roka za vzpostavitev evidenc o vplačanih prispevkih do leta 2010 nikakor ni rešitev za ureditev socialne problematike prizadetih državljanov.

Državni svet opozarja tudi na sestavo sveta zavoda (prej skupščina zavoda), kjer bi morali delodajalci in delojemalci imeti več predstavnikov in meni da si z imenovanjem 10 članov, ki jih imenuje Vlada Republike Slovenije, le-ta jemlje preveč pristojnosti.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi posebnega poročila - Problematika "izbrisanih" v letnih poročilih varuha EPA1507-III

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji, dne 6. 7. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k posebnemu poročilu Problematika "izbrisanih" v letnih poročilih varuha (EPA1507-III)

Državni svet Republike Slovenije se je seznanil s posebnim poročilom o problematiki izbrisanih, katerega podpira in skladno z Varuhom človekovih pravic soglaša o nedopustnosti dolgotrajnega reševanja tega problema. Državni svet Republike Slovenije se je v preteklosti že aktivno ukvarjal s to problematiko, v zvezi s katero je državnemu zboru podal tudi ustrezne rešitve.

Državni svet Republike Slovenije ponovno poziva Vlado Republike Slovenije in njena pristojna ministrstva ter Državni zbor Republike Slovenije, da naj, glede na ugotovitve Varuha človekovih pravic, da položaj izbrisanih še ni dokončno urejen, stori vse, kar je potrebno, da se ta položaj ustrezno uredi.

Obrazložitev:

Državni svet Republike Slovenije se je ob obravnavi omenjenega poročila strinjal z Varuhom človekovih pravic (varuh), da je bilo na problematiko izbrisanih opozorjeno že v letnem poročilu varuha iz leta 1995, vendar se vse do sedaj še vedno ni nič zgodilo. Tudi dolžina obravnave posebnega poročila o problematiki izbrisanih v Državnem zboru Republike Slovenije kaže na odnos tega zbora do te problematike. Državni svet Republike Slovenije meni, da dolgotrajna obravnava problema izbrisanih mečejo slabo luč na Slovenijo kot pravno državo, ki mora upoštevati načela pravne države in odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, katero je v svojih odločbah nakazalo na problematiko izbrisanih.

Državni svet Republike Slovenije se je s to tematiko že večkrat ukvarjal in podal predloge rešitev državnemu zboru: tako je Državni

svet Republike Slovenije na 12. seji, dne 5. 11. 2003, ob obravnavi zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdIUS246/02), sprejel sklep, da zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdLU246/02). Na 18. seji, dne 29. 1. 2004, je obravnaval problematiko državljanov drugih nekdanjih republik SFRJ, ki niso zaprosili za državljanstvo Republike Slovenije v skladu s prehodno določbo Zakona o državljanstvu Republike Slovenije in sprejel mnenje, da je omenjeno problematiko možno rešiti z dopolnitvijo ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Mnenje je vsebovalo osem členov s celovitimi rešitvami glede ugotovitve oseb, pridobivanja in zavrnitve statusa, odškodnine, možnosti obnove postopka, nasprotovalo je zakonu o izvršitvi osme točke odl. US RS št. U-I-246/02-28 in prenehanje veljavnosti Odloka o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma o zakonu o izvršitvi osme točke odl. US RS št. U-I-246/02-28 ter zakona o urejanju statusa državljanov drugih republik držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji. Mnenje z omenjenimi rešitvami je posredoval državnemu zboru. Na isti seji je Državni svet Republike Slovenije obravnaval predlog zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče (ZSPPTDDD) in po obravnavi predloga zakona ni podprl, ker je menil, da besedilo predloga zakona ni vsebovalo vseh sestavin, ki se zahtevajo za zakonski predlog (finančne posledice). Na prvi izredni seji Državnega sveta Republike Slovenije dne 6. 2. 2004 je bila sprejeta pobuda državnemu zboru, da v parlamentarno proceduro uvrsti predlog ustavnega zakona, ki ga je sprejel državni svet na 18. redni seji 29. 1. 2004. Ne glede na vse podane predloge rešitev Državni svet Republike Slovenije z obžalovanjem ugotavlja, da le teh državni zbor do sedaj ni upošteval.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta ob obravnavi informacije o okrogli mizi *Slovenstvo v Avstriji 50 let po Avstrijski državni pogodbi*

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji, dne 6. 7. 2005, ob obravnavi informacije o okrogli mizi *Slovenstvo v Avstriji 50 let po Avstrijski državni pogodbi*, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet se je seznanil s povzetkom tez in stališč razpravljavcev z okrogle mize *Slovenstvo v Avstriji 50 let po Avstrijski državni pogodbi*, ki je v organizaciji Društva slovensko-avstrijskega prijateljstva potekala v dvorani državnega sveta, dne 10. maja 2005 in jih podpira.

VOLITVE

Na podlagi 43. člena zakona o Državnem svetu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/92) in prvega ter drugega odstavka 7. člena poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) je Državni svet Republike Slovenije na seji dne 17. 6. 2005

izvolil

za **predsednika** Državnega sveta Republike Slovenije
Janeza Sušnika.

Na podlagi 43. člena zakona o Državnem svetu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/92) in prvega ter drugega odstavka 7. člena poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) je Državni svet Republike Slovenije na seji dne 17. 6. 2005

izvolil

za **podpredsednika** Državnega sveta Republike Slovenije
Jožeta Staniča.

Na podlagi četrtega odstavka 45. člena zakona o Državnem svetu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/92) in prvega ter drugega odstavka 7. člena poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) je Državni svet Republike Slovenije na seji dne 17. 6. 2005

izvolil

predsednike, podpredsednike in člane komisij Državnega sveta Republike Slovenije

I.

Mandatno-imunitetna komisija Državnega sveta Republike Slovenije:

predsednica Petra Kersnič

člani:

- Stojan Binder
- Ladislav Kaluža
- Anton Kampuš
- Darko Fras

II.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem:

predsednik: mag. Adolf Zupan

podpredsednik: Marjan Maučec

člani:

- Ivan Bukovec
- Doro Hvalica
- Jože Ilc
- Vincenc Janša
- mag. Zlatko Jenko
- Jožef Jeraj
- Anton Peršak

III.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve:

predsednik: Jožef Jeraj

podpredsednik: Drago Bahun

člani:

- Boris Janez Bregant
- mag. Jožko Čuk
- dr. Zoltan Jan
- Marko Juvančič
- Branko Kodrič
- Vincenc Otoničar
- mag. Dušan Semolič
- Marta Turk

IV.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za gospodarstvo:

predsednica: Marta Turk

podpredsednik: mag. Zlatko Jenko

člani:

- mag. Stojan Binder
- prof. dr. Janvit Golob
- Branko Majes
- David Nabergoj
- Anton Rozman
- Jože Stanič
- Peter Vrisk
- mag. Adolf Zupan

V.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za malo gospodarstvo in turizem:

predsednik: Anton Kampuš

podpredsednik: Branko Kodrič

člani:

- Boris Janez Bregant
- Jože Ilc
- Vincenc Janša
- Ladislav Kaluža
- Jurij Kavčič
- Milan Ozimič
- Štefan Teraž
- Marta Turk

VI.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za družbene dejavnosti:

predsednik: dr. Zoltan Jan

podpredsednik: Doro Hvalica

člani:

- Drago Bahun
- Robert Čeh
- prof. dr. Janvit Golob
- Petra Kersnič
- prof. dr. Alojz Križman
- prof. dr. Jože Mencinger
- Marija Perkovič
- Anton Peršak

VII.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj:

predsednik: Darko Fras

podpredsednik: Gregor Vovk Petrovski

člani:

- Robert Čeh
- Marko Juvančič
- Ladislav Kaluža
- prof. dr. Alojz Križman
- Milan Ozimič
- Marija Perkovič
- Štefan Teraž
- Cvetko Zupančič
- Rado Krpač

VIII.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:

predsednik: Cvetko Zupančič

podpredsednik: Vincenc Otoničar

člani:

- Ivan Bukovec
- Jožef Jeraj
- Jurij Kavčič
- Marjan Maučec
- Anton Rozman
- Peter Vrisk
- Rado Krpač

Sklep državnega sveta ob obravnavi poročila o delu Državnega sveta Republike Slovenije od 17. 12. 2002 do 31. 5. 2005

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji, dne 17. 6. 2005, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije sprejema predlog Poročila o delu Državnega sveta Republike Slovenije od 17. 12. 2002 do 31. 5. 2005 z dopolnitvami.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov - skrajšani postopek EPA 238-IV

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na seji, dne 8. junija 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije in **ga podpira**.

Komisija je v razpravi opozorila na vsebino 7. člena predloga zakona, ki spreminja sestavo rehabilitacijskih komisij iz 29. člena veljavnega zakona tako, da v rehabilitacijski komisiji ne sodeluje več član z lastno izkušnjo invalidnosti na predlog invalidske organizacije, temveč lahko pri delu rehabilitacijske komisije na zahtevo invalida sodeluje izbrani zaupnik invalid ali predstavnik invalidske

organizacije in zastavila vprašanje, ali je spremenjena dikcija usklajena z invalidskimi organizacijami.

Komisija je bila seznanjena s konkretnimi pripombami Zveze delovnih invalidov Slovenije k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov, katere podpira in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve da jih vključi v predlog zakona.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Petra Kersnič.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa EPA 250 - IV

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 40. seji, dne 31. 5. 2005, obravnavala zgoraj omenjen predlog zakona in ob obravnavi ugotovila, da se višina glob znižuje ter odpravlja nekatere neživiljenjske situacije (npr. odprava odgovornosti pravne osebe zaradi nepravilnega parkiranja). Člani komisije so že ob obravnavi predloga osnovnega zakona opozarjali na previsoke globe, vendar takrat niso bili uslišani. Člani komisije niso imeli pripomb in so predlog zakona *soglasno podprli*.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k dopolnitvi Skupnega poročila o delu državnih tožilstev v letu 2003 EPA 1345-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 43. seji, dne 4. julija 2005, obravnavala omenjeno poročilo in poudarila, da je na svoji 24. seji dne 10. 6. 2004, ob obravnavi skupnega poročila o delu državnih tožilstev za leto 2003, le tega podprla. Ob podpori pa je opozorila, da je za večjo učinkovitost delovanja tožilstva potrebno posvetiti več navora na področju izobraževanja tožilcev, in poudarila pomen notranjega nadzora nad delom državnih tožilstev zaradi pomembnosti odločitev, ki jih lahko sprejemajo pri svojem delu.

Da je bilo opozorilo glede notranjega nadzora na mestu, je poudaril tudi vrhovni državni tožilec Hinko Jenull, ki se je seje komisije udeležil namesto generalne državne tožilke. Dopolnitev skupnega poročila je sestavljeno iz teh delov, od katerih se tretji (Postopek v zvezi s spisi, ki jih je obravnaval okrožni državni tožilec na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani Miran Železnik) nanaša na problematiko notranjega nadzora.

Člani komisije so poudarili, da je prvi del dodatnega poročila (Povojni

poboj) doživel dodatek v smislu prve ovadbe zaradi suma storitve kaznivega dejanja genocida. Člani komisije so ugotovili, da državno tožilstvo poskuša aktivno odpravljati zaznane pomanjkljivosti, kar so ocenili kot pozitiven prispevek k kvaliteti dela državnih tožilstev.

Po seznanitvi in obravnavi z dodatnim poročilom je komisija sprejela naslednja **sklepa**:

1. Komisija je že podprla predlog skupnega poročila o delu državnih tožilstev za leto 2003, v zvezi katerega je opozorila na problem pomanjkljivega notranjega nadzora, kar se je izkazalo kot upravičeno.
2. Komisija **podpira** dodatno poročilo.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem k Skupnemu poročilu o delu državnih tožilcev za leto 2004 EPA 253-IV

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 43. seji, dne 4. julija 2005, obravnavala omenjeno poročilo in izrazila zaskrbljenost zaradi povečanega števila neznanih storilcev kaznivih dejanj (21 %). Poročilo namreč zgolj numerično prikaže stanje pregona storilcev kaznivih dejanj v letu 2004, medtem ko ni navedenih možnih ukrepov za izboljšanje stanja, ki bi privedlo do odkritja storilcev kaznivih dejanj.

V okviru nadzorstvenih pregledov posameznih zadev v letu 2004 je bilo opravljeno 12 pregledov, od katerih so bile v 6 ugotovljene nepravilnosti. Člani komisije so poudarili, da v zvezi s temi nepravilnostmi iz poročila ni razbrati ukrepov državnega tožilstva oziroma posledic, ki so sledile ugotovljenim nepravilnostim. Nepravilnosti ni možno odpravljati samo na ravni njihovega ugotavljanja, saj mora ugotavljanju slediti njihovo odpravljanje.

Po seznanitvi in obravnavi s skupnim poročilom o delu državnih tožilcev za leto 2004 je komisija sprejela naslednja **s k l e p a** :

1. Notranjemu nadzoru je potrebno nameniti posebno pozornost. Dosledno je potrebno izvajati disciplinske in kazenske postopke, kjer za to obstajajo pogoji in izvajati ukrepe, ki bi instituciji državnega tožilstva dali mesto, ki mu gre v družbi.

2. Komisija **podpira** poročilo.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k izhodiščem za udeležbo ministra za finance dr. Andreja Bajuka na zasedanju Sveta EU v sestavi finančnih ministrov (ECOFIN), 12. julija 2005 v Bruslju EPA 349-IV

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 31. seji, dne 8. julija 2005, sprejela naslednje mnenje:

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve podpira program dela britanskega predsedstva. Komisija obenem opozarja, da bi bilo smiselno, da se v navedenem programu nameni večji poudarek obravnavi evropske ustavne pogodbe in razvoju odnosov z Azijo.

Obrazložitev:

Komisija je obravnavala izhodišča za udeležbo ministra za finance dr. Andreja Bajuka na zasedanju Sveta EU v sestavi finančnih ministrov (ECOFIN), 12. julija 2005 v Bruslju.

Člani komisije so bili osredotočeni predvsem prvo točko sklopov tem za razpravo na zasedanju Sveta - na program dela britanskega predsedstva. Program dela so podprli, saj se je Velika Britanija

osredotočila na nekatere zelo pomembne teme: nadaljevanje pogajanj na področju nove finančne perspektive, Lizbonska strategija, odpravljanje revščine v svetu, strategija EU za financiranje razvojna ipd.

Člani komisije so ob tem opozorili, da v programu britanskega predsedstva ni ustreznega mesta nadaljevanju obravnavanja evropske ustavne pogodbe in postopku njenega sprejemanja. Gre za zelo pomembno temo, ki predstavlja institucionalno prenovno Evropske unije in rešitev za nadaljnje delovanje in poglobljanje delovanja Evropske unije.

Na področju zunanjih odnosov je potrebno dolgoročen interes usmeriti na razvoj odnosov z Azijo, predvsem z LR Kitajsko.

Za poročevalca je komisija določila svojega predsednika Jožefa Jeraja.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o veterinarskih merilih skladnosti - druga obravnava EPA 313-IV

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 30. seji, dne 20.7.2005, obravnavala predlog zakona o veterinarskih merilih skladnosti, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s stališči in predlogi Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije k predlogu zakona o veterinarskih merilih skladnosti.

V obrazložitvi je predstavnica predlagatelja poudarila, da je predlog zakona bil pripravljen z namenom uskladitve veterinarskega pravnega reda v Republiki Sloveniji z veterinarsko zakonodajo

skupnosti. Evropska veterinarska zakonodaja zahteva, da se večji del zakonodaje v državah članicah oblikuje po skupnih kriterijih in merilih, izhajajoč iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, medtem ko zelo majhen del prepušča državi članici, da ga uredi v skladu z nacionalnimi predpisi. Zakon povzema oziroma vsebinsko prenaša in daje pravno podlago za predpise skupnosti, ki določajo veterinarske pogoje skladnosti, sledljivost in certificiranje živali in živalskih proizvodov ter krme. Zakon določa tudi kriterije in veterinarska pravila prometa za živali in proizvode ter promet in uporabo zdravil v veterinarski medicini. Zakon predpisuje veterinarske preglede, uradni nadzor in ukrepe uradnega nadzora ter njihovo financiranje. Določeni so tudi pristojni državni organi za

izvajanje zakona, osrednji organ pa je Veterinarska uprava Republike Slovenije.

S predlaganim zakonom se v prehodnih in končnih določbah črtajo tiste vsebine zakona o veterinarstvu, ki se nanašajo na pristojnosti VURS-a, ki je na novo urejena v zakonu o veterinarskih merilih skladnosti. Ostali deli zakona o veterinarstvu ostanejo v veljavi.

Bistvo predloga zakona v razmerju do zakona o veterinarstvu je, da odpravlja do sedaj veljavna zdravstvena spričevala za promet z živalmi v RS in delno liberalizira dejavnosti javne veterinarske službe (koncesije). Teritorialne koncesije ostajajo za izvajanje sistematičnega nadzorstva nad zdravstvenim stanjem živali, ki ga vsako leto predpiše minister za kmetijstvo in se financirajo iz sredstev državnega proračuna. Pred vladno proceduro je bil zakon usklajevan in usklajen tudi z vso zainteresirano strokovno javnostjo.

Komisija je v razpravi podprla pripombe in predloge Kmetijsko-gozdarske zbornice, in sicer:

K 16. členu:

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

“Šteje se, da imajo pridobljeno temeljno znanje o boleznih živali, njihovem preprečevanju in prenašanju na ljudi ter o predpisih o varstvu pred boleznimi živali osebe, ki imajo končano najmanj poklicno šolo kmetijske ali veterinarske smeri.”

Obrazložitev:

Osebe, ki so končale najmanj poklicno šolo kmetijske ali veterinarske smeri, so tekom šolanja pridobile temeljno znanje o boleznih živali, njihovem preprečevanju in prenašanju na ljudi ter o predpisih o varstvu pred boleznimi živali.

Doda se nov peti odstavek, se glasi:

“Stroški izobraževanja se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.”

Obrazložitev:

Predpisano izobraževanje povzroča rejcem dodatne stroške, zato

komisija predlaga, da se sredstva za izobraževanje zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.

K 72. členu:

Prvi stavek v drugem odstavku se spremeni tako, da se glasi:

“Poleg tega mora uradni veterinar v sodelovanju z organi pregona in referenčnim laboratorijem izvesti enega ali več prednostnih ukrepov.”

Obrazložitev:

Z vključitvijo referenčnega laboratorija v izvajanje prednostnih ukrepov se želi pospešiti postopek ugotavljanja uporabe nedovoljenih ali prepovedanih substanc in tako zmanjšati škodo zaradi prepovedanega prometa z živalmi oziroma živalskimi proizvodi iz obrata.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

“Kadar so bili rezultati preiskav iz tega člena negativni, ima odgovorna oseba na gospodarstvu, kjer niso bile ugotovljene pozitivne živali oziroma živalski proizvodi, pravico do nadomestila za nastalo gospodarsko škodo.”

Obrazložitev:

Ker z zaporo gospodarstva nastane gospodarska škoda, ima odgovorna oseba na gospodarstvu, kjer niso bile ugotovljene pozitivne živali oziroma živalski proizvodi, pravico do nadomestila nastale gospodarske škode.

Komisija predlagatelju zakona predlaga, da pri pripravi podzakonskih aktov intenzivno sodeluje s Kmetijsko-gozdarsko zbornico Slovenije.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s plačili posojil z državnim poroštvom

Dne 16.03.2005 je Državni svet sprejel sklep, da se pozove Ministrstvo za finance k odgovoru na vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s plačili posojil z državnim poroštvom. Odgovori na vprašanja so naslednji:

1. V letu 2005 bo po predvidevanjih Ministrstva za finance v plačilo zapadlo 6.229.495.801,95 SIT poroštev (stanje poroštev Republike Slovenije na dan 31.12.2004 pa sicer znaša 561.744.184.407,23 SIT).
2. Pri navedenih poroštvih bo obveznosti dolžnika plačala Republika Slovenija.

3. Sredstva za realizacijo poroštev so bila v zadostni višini predvidena rebalansom proračuna Republike Slovenije.
4. Poroštva, ki jih je izdala Republika Slovenija so zavarovana in sicer najmanj v enaki višini, kot znaša poroštvena obveznost Republike Slovenije.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 4/05.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi glede zagotavljanja finančnih sredstev za vzdrževanje šolskih objektov in površin

Klub večletnim opozorilom Ministrstvo za šolstvo in šport, ki je upravljelec nepremičnin v uporabi resornih javnih zavodov, se v Proračunu Republike Slovenije ne zagotavlja zadostnih sredstev za pokritje vseh izkazanih potreb po investicijsko vzdrževalnih delih. Ob vsakokratnih ukrepih za uravnoteženje proračuna, se vedno posledično zmanjšajo tudi sredstva namenjena za IVD dela.

Proračunska sredstva zagotovljena v ta namen v letu 2005, so namenjena za izvedbo nujnih investicijsko vzdrževalna dela šolskih objektov in površin, prioriteta porabe za posamezne nepremičnine pa se določi na podlagi kriterijev za izbor prioritete IVD del v obdobju 2004-2006, po posebnem sklepu ministrstva.

Na podlagi navedenih dejstev, si bo ministrstvo že ob pripravi Proračuna za obdobje 2006-2007 prizadevalo za povečanje sredstev na vseh proračunskih postavkah, ki jih vodi v ta namen.

*Vprašanje državnega svetnika
Jožeta Ilca je bilo objavljeno v
Poročevalcu št. 7/05.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi s plačevanjem komunalnih storitev

V dopisu vas zanima, zakaj se pri obračunanih komunalnih storitvah (poraba vode, odvoz in deponiranje odpadkov) zaračunava 8,5% DDV tudi na znesek izračunane takse za obremenjevanje okolja. Zanima vas tudi ali bi bila taksa neobremenjena z DDV, če bi se prikazovala ločeno. V zvezi s tem Ministrstvo za finance pojasnjuje:

Pri obdavčitvi takse za obremenjevanje vode in takse za obremenjevanje okolja je potrebno izhajati iz 21. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Ur.l. RS, št. 89/98, 17/00 - Odločba US, 30/01 in 67/02, v nadaljevanju ZDDV). V skladu s prvim odstavkom tega člena je davčna osnova vse kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvarih ali v storitvah), ki ga je ali ga bo davčni zavezanec prejel od kupca, naročnika ali tretje osebe za opravljen promet blaga oziroma storitev, vključno s subvencijam, ki so neposredno povezane s ceno takega prometa, razen DDV, če ni z ZDDV drugače določeno.

V skladu s 1. točko drugega odstavka 21. člena ZDDV se v davčno osnovo vštevajo, če že niso všteti, tudi trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV. V skladu s to določbo se v davčno osnovo vštevajo tudi taksa za obremenjevanje voda in taksa za obremenjevanje okolja. Navedena dajatev je sestavni del opravljene dobave vode oziroma opravljene komunale storitve, ki je obdavčena po davčni stopnji, po kateri je obdavčen promet blaga oziroma storitev, torej po 8,5% davčni stopnji, ne glede na to ali je na računu izkazana ločeno od preostale vrednosti dobave ali pa je že vključena v ceno.

*Vprašanje državnega svetnika
Ivana Bukovca je objavljeno v
Poročevalcu št. 5/04.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z odnosi med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško

Dne 6.11.2002 je bil s hrvaško stranjo sklenjen Sporazum med vlado RS in vlado RH o čezmejnem policijskem sodelovanju, ki ga je ratificiral Državni zbor RS dne 26. februarja 2003 in je objavljen v Uradne listu, Mednarodne pogodbe, št. 6/2003. V 15. členu tega sporazuma je določen prehod čez državno območje druge države pogodbenice s ciljem opravljanja dela na lastnem državnem območju, če do takšnega območja ni možen dostop iz lastne države. Pri prehodu čez ozemlje druge države pogodbenice uradne osebe policijskih organov nimajo uradnih policijskih pooblastil. Sporazum določa, da morajo pred operacionalizacijo navedene določbe pristojni policijski organi sprejeti posebni protokol.

Dne 18.6.2004 je bil v Rovinju podpisan Protokol med Ministrstvom za notranje zadeve RS in Ministrstvom za notranje zadeve RH o prehodu čez državno območje druge države pogodbenice opravljanja dela na lastnem državnem območju. Protokol je ratificirala Vlada RS z uredbo in je objavljen v Uradnem listu, Mednarodne

pogodbe št. 25/2004. V Protokolu so natančno določene relacije, ki jih smeta uporabljati policiji obeh držav na ozemlju sosednje države.

V zvezi z zapleti z brodom na Muri je bila slovenska policija s strani predstavnikov Krajevne skupnosti Hotiza obveščena, da so hrvaški organi slovenskemu brodu prepovedali plutje in ga privezali ob desnem bregu Mure, na njegovo mesto pa namestiti hrvaški brod, ki opravlja prevoze čez reko Muro. Slovenska stran bo po vzpostavitvi tehnične brezhibnosti broda v skladu s slovenskimi predpisi v odnosu do hrvaške strani vztrajala na svoji zahtevi po vzpostavitvi prvotnega stanja.

*Vprašanje državnega svetnika
Marjana Maučeca je bilo
objavljeno v Poročevalcu št.
4/05.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika gospoda Draga Bahuna glede reformiranja izobraževalnega procesa v Sloveniji

Državni svetnik gospod Drago Bahun je 10. marca postavil Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport naslednje vprašanje:

“Kdaj in kako bo Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport reformiralo izobraževalni proces v Sloveniji s ciljem:

- večje povezanosti izobraževalne sfere z gospodarstvom;
- zagotoviti večjega interesa po izobraževanju in vpisu na tehnične smeri;
- znižanje osipa na fakultetah.

Po razdelitvi nekdanjega Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport Ministrstvo za šolstvo in šport lahko posreduje na postavljeno vprašanje odgovore o spremembah poklicnega in strokovnega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja.

Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje je na 53. seji 30. novembra sprejel nova izhodišča za pripravo izobraževalnih programov nižjega in srednjega poklicnega izobraževanja ter programov srednjega strokovnega izobraževanja. K tem izhodiščem je dala soglasje takratna ministrica dr. Lucija Čok. Ta izhodišča so podlaga za postopno programsko prenovno poklicnega in strokovnega izobraževanja. Nastala so na podlagi obsežnih evalvacijskih študij v okviru programa PHARE MOCCA, ki je ob udeležbi tujih ekspertov in domačih strokovnjakov s področja gospodarstva (GZS, OZS, združenja, posamezna podjetja, tudi Gorenje) potekal v leti 1998 do 2000.

Nova izhodišča prinašajo naslednje nove rešitve, o katerih govori tudi obrazložitev državnega svetnika gospoda Bahuna. Izhajajo pa iz strategij, ki so opredeljene v Memorandumu o nadaljnjem razvoju poklicnega in strokovnega izobraževanja in jih je mogoče zajeti v naslednjem: **deregulacija, decentralizacija, fleksibilizacija, socialno partnerstvo.**

-Odpiranje kurikula / na državni ravni naj se opredeli 80% kurikula, ostali del naj definira šola skupaj s socialnimi partnerji v svojem okolju.

-Modularizacija programov / programi naj bodo zasnovani širše, praviloma za več poklicnih standardov, moduli naj omogočijo možnost, da se pridobi poklicna kvalifikacija v primeru nedokončanja izobraževanja oziroma prekinitve pred zaključkom izobraževanja; moduli omogočajo večjo fleksibilnost programiranja in tudi izvajanja izobraževanja.

-Povezovanje splošnega, strokovnega in praktičnega izobraževanja / pomeni odmik od predmetne zasnovanosti izobraževalnih programov k bolj problemskemu pristopu, h kompetenčni zasnovanosti. Gre za pomembno in daljnosežno spremembo pedagoške paradigme.

-Izenačevanje izobrazbenega standarda za šolsko in dualno obliko poklicnega izobraževanja / doseženo je bilo soglasje, da se odstopi od dveh različnih izobraževalnih programov za šolsko obliko in za dualni sistem; uvedejo se novi programi, ki temeljijo na izkušnjah dualnega sistema, določeno je, da je v vsakem programu poklicnega izobraževanja potrebno praktično usposabljanje pri delodajalcu najmanj v obsegu 152 ur oziroma 4 tedne v delovnem procesu za štiriletno programe srednjega tehniškega oziroma strokovnega izobraževanja.

V skladu s temi izhodišči so stekle obsežne strokovne priprave novih izobraževalnih programov. Sprejeti so bili programi: avtoservis, ki se je začel izvajati kot poskus v š.l. 2004/05, v letošnjem šolskem

letu pa se začnejo izvajati še programi: mehatronik, frizer, avtokaroserist in grafični operater.

Ministrstvo za šolstvo iz sredstev Evropskega socialnega sklada financira prenovu vseh izobraževalnih programov v skladu z novimi izhodišči. Prenova naj bi se končala v letu 2006.

Na področju višjega strokovnega izobraževanja je bil leta 2004 sprejet nov Zakon o višjem strokovnem izobraževanju, ki je opredelil višje strokovno izobraževanje kot kratko visokošolsko izobraževanje, ki sledi načelom Bolonjskega procesa. Iz sredstev Evropskega socialnega sklada so bile financiranje obsežne strokovne aktivnosti za pripravo novih izhodišč za pripravo višješolskih študijskih programov po načeli Bolonjskega procesa (modularnost, kreditni sistem ECTS). Nova izhodišča bodo ohranila ključno značilnost višješolskega strokovnega študija, to je 800 ur praktičnega usposabljanja v delovnem procesu v dveh letih študija. Tudi praktično izobraževanje bo kreditno ovrednoteno.

Novi zakon je prinesel pomembno novost, študijska mesta v delovnem procesu se bodo morala verificirati pri pristojni zbornici, ki bo tudi določila pogoje, ki jih mora izpolnjevati delodajalec, če želi izvajati praktično usposabljanje študentov višje strokovne šole.

V letu 2004 je ministrstvo začelo v sodelovanju z eksperti iz Nizozemske izvajati projekt Modernizacije in upravljanja poklicnega izobraževanja (MOFAS). V tem projektu je ključnega pomena dvigovanje kvalitete poklicnega in strokovnega izobraževanja v sodelovanju s socialnimi partnerji. Projekt se bo zaključil jeseni 2005, vanj pa se postopno vključuje vse več srednjih šol, tudi gimnazij.

Ministrstvo je v program dela Vlade predlagalo sprejem novega zakona o poklicnem in strokovnem izobraževanju. Zakon je pripravljen kot delovno gradivo in bo v kratkem poslano v medresorsko usklajevanje in v javno razpravo (objavili ga bomo na spletni strani ministrstva).

V zakonu bodo predlagane rešitve, ki podpirajo tesnejše povezovanje izobraževanja in dela.

V Sloveniji smo v preteklih letih ustanovili dva medpodjetniška izobraževalna centra (MIC) v Velenju in v Novem mestu. V načrtu je širjenje mreže MIC, ki so organizacijska oblika za izvajanje praktičnega izobraževanja dijakov in študentov, izvajanje mojstrskega izobraževanja, priprave na potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij v skladu z zakonom, ki ureja to področje, izvajanje programov prekvalifikacij za brezposelne in pripravo in izvajanje funkcionalnega izobraževanja za potrebe podjetij. V tej obliki vidimo podporo države zlasti malim in srednjim podjetjem, ki sama ne zmorejo ustrezno razviti lastne izobraževalne dejavnosti.

Ocenjujemo, da so ukrepi, ki jih sprejema ministrstvo v skladu s pričakovanji državnega svetnika gospoda Draga Bahuna.

Vprašanje državnega svetnika Draga Bahuna je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 7/04.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na pobudo državnega svetnika Rada Krpača za poenostavitev postopkov v posege v gozdni prostor - krčitev

V zvezi z odgovorom na pobudo svetnika Rada Krpača, ki je bila podprta na seji Državnega sveta Republike Slovenije, smo bili prepričani, da se nanjo po tolikem času niti ne bo pripravljalo odgovora, ampak da se bo z rešitvami v predpisih, ki podrobneje opredeljujejo prostorski red, najbolj nazorno prikazalo tudi pripravljenost za poenostavitev postopka za krčitev gozda v kmetijske namene.

Po določilih veljavnih predpisov s področja urejanja prostora je krčitev gozda v kmetijske namene sprememba namenske rabe prostora. Iz tega izvirajo problemi, o katerih govori državni svetnik.

Krčitev gozda je poseg, s katerim se spremeni namenska raba prostora: prej gozd v nadaljevanju kmetijsko zemljišče. Ti dve namenski rabi obstajata tudi naprej in tudi naprej bo krčitev gozda v območju gozdov, ki je opredeljeno kot osnovna namenska raba, to rabo spreminjala. Tu je osnovni vzrok za dejstvo, da se postopek krčitve gozda ne more speljati brez lokacijske informacije, ki opozori na to, ali je poseg z vidika ureditve prostora sprejemljiv - dovoljen ali ni, pa tudi ne brez spremembe prostorskega akta. Taka krčitev (posek drevja) ne spada v splošno rabo naravne dobrine, v našem primeru gozda. V tako rabo se štejejo le tisti ukrepi v gozdovih, ki prispevajo k usmerjanju njihovega razvoja in so opredeljeni v gozdnogospodarskih načrtih in hkrati pomenijo tudi gospodarjenje z gozdovi. V sklop takih ukrepov sodijo končni poseki (na površini gozda, ki je že pomlajena po naravni poti) ali pa goloseki na pomlajeni površini, ki so z načrtom predvideni zaradi izmene drevesnih vrst oziroma zaradi obnove gozda s sadnjo. Na omenjenih površinah pa je predvidena osnovna namenska raba še naprej gozd. Gozdarstvo nima kompetenc, da bi lahko dovoljevalo posek gozda, katerega posledica je sprememba namenske rabe prostora. "Poseki gozda", navedeni v četrti točki 30. člena Pravilnika o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov ..., niso tudi krčitve gozdov v kmetijske namene, ker to načelno niso dela v zvezi s splošno rabo naravne dobrine.

Ugotovitev v zadnjem stavku druge točke odgovora, da naj bi problemi, ki jih navaja državni svetnik, izvirali iz predpisov, ki urejajo gospodarjenje z gozdovi, torej ne drži. Zadnji stavek druge točke se lahko zaradi tega dejstva brez škode za vsebino odgovora izpusti.

Brez prekoračevanja svojih pristojnosti bi gozdarstvo lahko izdajalo dovoljenja za posek drevja zaradi spremembe gozda v kmetijsko zemljišče le v primeru, če bi veljavni predpis (katerikoli, lahko tudi zakon o gozdovih, čeprav to ni njegova kompetenca) določal, da krčitev gozda do neke površine (npr. do 0,5 ha) ne pomeni spremembe osnovne namenske rabe. Za vsako predlagano krčitev pa bi bila še naprej potrebna presoja njenega vpliva na gozd, da bi se lahko opredelilo, kje je posek gozda možen in kje ne. Mogoče bi lahko tako opredelitev dodali v Uredbo o prostorskem redu Slovenije. Ker je še ni in je vprašanje, če bi bila sprejemljiva, so tudi ugotovitve v četrti točki predlaganega odgovora v celoti nesprejemljive. Gozdnogospodarski načrti ne vsebujejo opredelitev v zvezi s krčitvami. Njihova opredelitev funkcij gozdov sicer omogoča oceno ranljivosti gozdov tudi v primeru, ko gre za krčitve. Gozdarstvo lahko na tej osnovi poda oceno, ali je krčitev za preostali gozd sprejemljiva ali ne. Načelno bi se lahko krčitve (posek drevja) dovoljevale z dovoljenjem za posek, če se ne bi obravnavale kot sprememba namenske rabe prostora, ki brez podlage zanjo v prostorskem aktu, ni dovoljena. Določila 21. člena ZG dejansko nimajo več podlage v prostorski zakonodaji, ki ne obravnava več posegov v prostor, krčitve gozdov pa tudi niso povezane z graditvijo.

Iz tega bi se lahko izpeljala trditev, da krčitev gozda za kmetijske namene ni predmet, ki ga obravnavajo predpisi s področja urejanja prostora oziroma graditve objektov in so lahko le predmet gozdarstva oziroma kmetijstva. O tem pa ni bilo enotnega zaključka oziroma so bila bolj v ospredju razmišljanja, da takih sprememb namenske rabe gozdarstvo ne more dovoljevati (ne glede na velikost), brez podlage v prostorskih aktih. To izhaja tudi iz pisnega odgovora MOPE na uradno postavljeno vprašanje MKGP v zvezi s problematiko krčitev gozda za kmetijske namene (vaš dopis št. 350-13-24/2003; 350-10-28/2003 z dne 15. 12. 2003). Trditve v tej točki odgovora lahko vnesejo netočnosti v tolmačenje določil veljavnih predpisov, zato naj se v celoti izpusti.

Vsebina odgovora v peti točki je tudi neustrezna. V bistvu vse krčitve pomenijo po dosedanjem tolmačenju predpisov spremembo osnovne namenske rabe, četudi ne rušijo njene pretežnosti v določenem območju. Rešitev v zvezi s krčitvami v predlaganih spremembah ZG v letu 2002, ki pa potem zaradi skrajšanega postopka sprejemanja ni bila upoštevana, je bil predlog MOPE. Taka rešitev bi bila verjetno v nasprotju s predpisi o urejanju prostora, in ne z gozdnogospodarskimi načrti.

Pomen krčitve, obrazložen v 14. točki 3. člena ZG, ima v povezavi z določili zakona pomen predvsem v povezavi z golosekom, ki je tudi posek drevja na površini gozda z namenom pomladitve gozda bodisi po naravni bodisi po umetni poti (sajenje). Ker pa je bila že takrat taka krčitev obravnavana kot sprememba namenske rabe prostora, je bila opredeljena tudi kot poseg v prostor, ki naj se obravnava po določbah predpisov o urejanju prostora. Odgovor na svetnikovo vprašanje bi moral izhajati na podlagi določb predpisov o urejanju prostora: ali pomeni krčitev gozda v kmetijske namene, ki v določenem območju ne poruši pretežne rabe prostora, spremembo osnovne namenske rabe, ki je možna le na podlagi spremembe prostorskih aktov?

Določeno poenostavitev problematike v zvezi s krčitvami gozda v kmetijske namene prinaša določilo Uredbe o prostorskem delu Slovenije, ki v okviru načrtovanja v območju gozdov v občini opredeljuje območja prepletanja gozdarske in kmetijske dejavnosti, v katerih naj bi se opredelilo delež gozda, ki ga je dovoljeno izkrčiti v kmetijske namene. Na teh območjih bo mogoča krčitev na podlagi dovoljenja za posek brez predhodne spremembe občinskih prostorskih aktov. Lastnik gozda, ki ga bo hotel krčiti v kmetijske namene, pa bo moral prehodno pridobiti le lokacijsko informacijo.

Prepričani smo, da bi bilo potrebno iskati dolgoročne rešitve v tem, da bi bile krčitve gozda v kmetijske namene lahko izvedljive (brez škode za prostor) samo na podlagi dovoljenja za posek drevja. Te ne bodo nikoli dobile tolikšen obseg, da bi lahko ogrozile pretežnost v namenski rabi, ki bo določena v prostorskih aktih. Pretežnost je v bistvu edini kriterij, na podlagi katerega se v procesu planiranja določa območja namenske rabe. Z opravljeno presojo o vplivu krčitve na gozd, ki bi morala biti opravljena pred izdajo dovoljenja za posek, bi bila dana zadostna garancija, da poseg ne bo škodljiv za preostali gozd in tudi ne za rabo prostora. S tem pa bi bila omogočena potrebna in smiselna elastičnost pri načrtovanju in izvajanju rabe prostora v kmetijske in gozdarske namene. Navsezadnje se letno brez planiranja še vedno v povprečju zaraste od 5.000 do 8.000 ha kmetijskih zemljišč.

Zaradi navedenih ugotovitev predlagamo krajši in bolj jasen odgovor Državnemu svetu RS:

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta proučila pobudo državnega svetnika Rada Krpača v zvezi s pridobivanjem ustreznih dovoljenj za krčitev gozda v kmetijske namene, ki jo je Državni svet Republike Slovenije sprejel na 24. seji, dne 7. 7. 2004 in nanjo dajeta naslednji

ODGOVOR:

1. Dejstvo je, da je mogoče sistem urejanja na področju namenske rabe prostora za kmetijsko in gozdarsko dejavnost, kjer se v nekaterih vsebinah dogajajo dinamične spremembe brez možnosti za njihovo natančno načrtovanje, nekoliko preveč togo postavljen. Vendar je tako opredeljen v povsem novi zakonodaji, ki še ni v celoti uveljavljena, in zato tudi še ni dovolj tehtnih razlogov, da bi se lahko argumentirano pripravile kakršnekoli spremembe.
2. Krčitve gozdov, ki nimajo podlage v prostorskih aktih, niso možne. Prav je, da se tudi v naši državi taki posegi v prostoru dogajajo načrtovano in na podlagi določenih pravil, podobno kot v vseh razvitih družbah.
3. Če odmislimo krčitve gozda zaradi graditve, ki potekajo na podlagi pridobivanja dovoljenj za gradnjo in krčitve na območjih, kjer je določena namenska raba prostora kmetijske zemljišča, v obeh primerih so krčitve mogoče brez sprememb prostorske zakonodaje, ostane problematika krčitve gozda v kmetijske namene, ki jo navaja gospod Krpač v svoji pobudi, skoncentrirana le na območja, kjer je določena namenska raba prostora gozd. Ker v teh primerih gre za spremembo namenske rabe, se ta

lahko izvede le na podlagi spremembe prostorskih aktov, ki je posledica prehodne uskladitve interesov v prostoru.

4. Da bi se omogočila čim večja dinamičnost v rabi prostora za kmetijsko oziroma gozdarstvo dejavnost, ki je potrebna predvsem v bližini kmetijske poselitve, omogočajo določila Uredbe o prostorskem redu Slovenije (Uradni list RS, št. 122/04) pri načrtovanju v območju gozdov, oblikovanje območij prepletanja gozdarske in kmetijske dejavnosti. V njih bo opredeljen tudi delež gozda, ki ga je dovoljeno izkrčiti. Izvajanje krčitev bo tako tudi v delu območij gozdov možno brez spreminjanja prostorskih aktov.
5. Krčitve gozdov v kmetijske namene se na območjih, kjer je namenska raba prostora kmetijske zemljišča, izvajajo brez zapletov na podlagi navodil, ki sta jih pripravili ministrstvu in posredovali občinam oziroma Zavodu za gozdove Slovenije.

Ministrstvu sta enotni v ugotovitvah, da so v okvirih, ki jih določajo veljavni sistemski predpisi s področja urejanja prostora, poiskane rešitve, ki omogočajo izvedbo krčitev gozda v kmetijske namena na racionalen način. Z rešitvijo, ki jo prinaša uredba o prostorskem redu, je napravljen kar velik korak v smislu uresničevanja pobude, sprejete na državnem svetu.

*Vprašanje državnega svetnika
je bilo objavljeno v Poročevalcu
št. 12/04.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA NOTRANJE ZADEVE

Na vprašanje mag. Zlatka Jenka v zvezi s finančnimi obveznostmi lokalnih skupnosti iz zakona o začasnem zatočišču

Na postavljeno vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka: "Ali so na podlagi zakona o začasnem zatočišču (ZZZat) naložene lokalnim skupnostim kakršne koli finančne obveznosti, ki izhajajo iz 20. člena IV. Poglavlja - Pravice in obveznosti?", odgovarjamo sledeče:

V letu 2005 je minilo 13 let, od kar je bila Republika Slovenija, tako kot mnoge druge države, soočena z množičnim prihodom oseb iz Bosne in Hercegovine, ki so svojo domovino zapustile zaradi vojne. Takrat je v Sloveniji poiskalo zaščito okoli 70.000 ljudi, ki so bili nastanjeni v 58 zbirnih centrih, veliko pa jih je živelo pri sorodnikih in znancih.

Marca 1997 je Republika Slovenija sprejela zakon o začasnem zatočišču (Ur. l. RS, št. 20/97), na podlagi katerega je status osebe z začasnim zatočiščem pridobilo okoli 5.000 oseb iz Bosne in Hercegovine, konec leta 1998 pa je ostalo v Republiki Sloveniji okrog 4.000 oseb z začasnim zatočiščem. Tega leta se je pričela pripravljati rešitev njihovega trajnejšega statusa, ki pa se je potem v začetku 1999 zaradi kosovske krize upočasnila.

Vlada Republike Slovenije je aprila 2001 obravnavala Informacijo o možnostih za integracijo oseb z začasnim zatočiščem iz Bosne in Hercegovine in sklenila, da je potrebno osebam z začasnim zatočiščem v Republiki Sloveniji urediti status, ki jim bo v večji meri zagotovil in olajšal vključevanje v slovensko družbo. To je od države zahtevala tudi mednarodna skupnost in mednarodne organizacije.

Tako je Državni zbor Republike Slovenije dne 12. 7. 2002 sprejel zakon o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču (Ur. l. RS, št. 67/02), ki je pričel veljati 25. 8. 2002. Novela zakona o začasnem

zatočišču je omogočila vsem osebam z začasnim zatočiščem v Republiki Sloveniji, da so lahko pridobile status tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje, s tem pa tudi vse pravice, ki izhajajo iz tega statusa (vključitev v sistem zdravstvenega zavarovanja, socialnega varstva in pridobitev osebne delovnega dovoljenja za nedoločen čas ...).

Dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu je pridobilo 1.985 oseb, od tega jih je 732 prebivalo v sedmih nastanitvenih centrih.

S pridobitvijo drugačnega statusa so bivše osebe z začasnim zatočiščem postale tudi upravičenke do storitev in denarne socialne pomoči po zakonu o socialnem varstvu, in sicer v občini, kjer imajo prijavljeno stalno prebivališče. V primerih, ko te osebe potrebujejo institucionalno varstvo (oskrba v domovih za starejše, domovih za otroke in mladoletnike, socialno varstvenih zavodih...) in nimajo lastnih sredstev oziroma zavezancev, ki so jih dolžni in zmožni preživljati, je plačnik oskrbnih stroškov občina stalnega prebivališča.

Stroški nastanitve v nastanitvenih centrih pa bodo do zaprtja le-teh še naprej bremenili Ministrstvo za notranje zadeve in nikakor ne bodo bremenili lokalnih skupnosti. Novela zakona o začasnem zatočišču je med drugim določila, da si morajo nastanjeni v nastanitvenih centrih v prehodnem obdobju 18 mesecev, ki je poteklo februarja 2004, urediti zasebno nastanitev. To pa ne velja za posebej ranljive skupine oseb (mladoletne osebe, starejši, invalidi, enostarševske družine ...), ki bodo lahko še naprej nastanjene v nastanitvenih centrih.

Ministrstvo za notranje zadeve se zaveda problematike, s katero so ob tem bile soočene posamezne občine, zato je za vse tiste

osebe, ki so vključene v institucionalno varstvo in nimajo lastnih sredstev oziroma zavezancev, ki so jih dolžni ali zmožni preživljati, ob prijavi stalnega prebivališča upoštevalo čimbolj enakomerno porazdelitev po celi Sloveniji. Na ta način je Ministrstvo za notranje zadeve poskušalo prepričati, da bi bilo novo finančno breme naloženo samo nekaterim občinam. Pri tem ne smemo spregledati dejstva, da živijo te osebe na območju kar 50 upravnih enot, zato nikakor ne drži trditve, da je dodatno finančno breme naloženo le nekaterim lokalnim skupnostim.

Ob tem je potrebno poudariti, da določbe 20. člena zakona o začasnem zatočišču veljajo samo za osebe z začasnimi

zatočiščem, ne pa tudi za tujce z dovoljenjem za stalno prebivanje, ki so tega pridobile po 24.a členu zakona o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču. Vsa finančna sredstva, ki so potrebna za uveljavljanje pravic, ki izhajajo iz tega člena, zagotavlja Ministrstvo za notranje zadeve.

*Vprašanje državnega svetnika
mag. Zlatka Jenka je bilo
objavljeno v Poročevalcu
št. 3/03.*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede finančnih spodbud za odpiranje novih delovnih mest

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji, dne 17. 6. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede finančnih spodbud za odpiranje novih delovnih mest in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

- Ali ministrstvo spremlja porabo finančnih spodbud, ki jih nakazuje delodajalcem za odpiranje novih delovnih mest?
- Kako ministrstvo ukrepa, če ugotovi da je poraba sredstev nepravilna?
- Ali je že vložilo kakšen zahtevek za vračilo nenamenske porabe sredstev?

- Ali ministrstvo sodeluje z drugimi resornimi ministri pri dodeljevanju sredstev?

Obrazložitev:

Država namenja finančno pomoč pri zaposlovanju konkretnim podjetjem. Kandidati morajo izpolnjevati ustrezne pogoje in se od njih pričakuje, da bodo zaposlovali delavce. Sredstva morajo biti trošena namensko. Vedno pa se ponavljajo novice, da je podjetnik dobil znatno finančno spodbudo, obljubljal zaposlitve, potem pa so v kratkem času delavci ostali brez zaposlitve in brez prejemkov in plačanih prispevkov za socialno varnost. To je nedopustna praksa, katero bi državni organi morali preprečiti.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

Na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede finančnih spodbud za odpiranje novih delovnih mest

Na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca, ki ga je naslovil na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (MDDSZ) glede spremljanja porabe finančnih spodbud, ki jih nakazujemo delodajalcem za odpiranje novih delovnih mest, in glede ukrepov ob ugotovitvi nepravilne porabe pojasnjujemo, da so spodbude za zaposlovanje eden od ukrepov programa aktivne politike zaposlovanja (APZ), ki ga na predlog ministra za delo, družino in socialne zadeve potrdi Vlada RS. Za izvajanje tega ukrepa je v letu 2005 predvidenih 5.551.228.628 tolarjev, ki so namenjeni različnim subvencijam za odpiranje novih delovnih mest (za iskalce prve zaposlitve, težje zaposeljive osebe, invalide in druge).

Izvajanje aktivne politike zaposlovanja je s pogodbo zaupano Zavodu RS za zaposlovanje (ZRSZ), ki se je v pogodbi zavezal, da bo programe izvajal in financiral v skladu s predpisi, ki so podlaga za izvajanje ukrepov APZ, ter sredstva uporabil učinkovito, gospodarno in namensko v skladu s potrjenimi programi. Delo ZRSZ v skladu s Pravilnikom o izvajanju nadzora nad delom ZRSZ (Ur. l. RS, št. 17/99) nadzira MDDSZ, delo MDDSZ pa Računsko sodišče, ki v skladu

s svojimi pristojnostmi revidira pravilnost in smotrnost poslovanja ter učinkovitost porabe proračunskih sredstev.

Od letos dalje ministrstvo pri dodelitvi subvencije po načelu dobrega gospodarja od prejemnika zahteva jamstvo za dodeljena sredstva, in sicer v obliki bančne garancije ali vpisa hipoteke na nepremičninsko premoženje. Analiziramo tudi finančno poslovanje delodajalca in začinjamo z ocenjevanjem njegovega ugleda v poslovnem svetu.

V primeru ugotovljene zlorabe ali nenamenske porabe sredstev, dodeljenih za odpiranje novih delovnih mest, je Zavod RS za zaposlovanje dolžan izterjati znesek nenamensko porabljenih sredstev po sodni poti. Po podatkih ZRSZ je bilo v letu 2004 iz naslova programov aktivne politike zaposlovanja vloženih 526 tožb, v sodno izterjavo pa je bilo odstopljenih 330 zadev. V programe aktivne politike zaposlovanja je bilo v letu 2004 vključenih približno 68 tisoč oseb. Od 1. januarja 2005 do danes je bilo v sodno izterjavo odstopljenih 143 spisov iz naslova APZ in vloženi 125 tožb.

MDDSZ pri dodeljevanju sredstev za odpiranje novih delovnih mest sodeluje tudi z Ministrstvom za gospodarstvo, ki skrbi za izvajanje zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah. Podjetja v težavah pripravijo celovit program prestrukturiranja, ki ga obravnava medresorska komisija pri Ministrstvu za gospodarstvo in ga potrdi Vlada RS, katerega del je

tudi kadrovske prestrukturiranje. MDDSZ v okviru kadrovskega prestrukturiranja sofinancira usposabljanje in izobraževanje zaposlenih (25 - 50 odstotkov vrednosti usposabljanja) in ohranitev delovnih mest. Za izvajanje tega zakona je v letu 2005 predvidenih 264 milijonov tolarjev.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede izgradnje hidroelektrarn na spodnjem toku reke Save

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji, dne 17. 6. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca glede izgradnje hidroelektrarn na spodnjem toku reke Save in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

- Ali je že podeljena koncesija za izgradnjo hidroelektrarn na spodnjem toku reke Save?
- Ali navedeni postopek poteka v skladu s predvidenimi terminskimi plani?
- Ali država pri tem postopku pravočasno izpolnjuje vse finančne in druge obveznosti?

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za gospodarstvo, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede izgradnje hidroelektrarn na spodnjem toku reke Save

Vprašanje: Ali je že podeljena koncesija za izgradnjo hidroelektrarn na spodnjem toku reke Save?

Odgovor: Da, koncesionar za te hidroelektrarne je Holding slovenske elektrarne d.o.o., Koprška ulica 92, Ljubljana.

Vprašanje: Ali navedeni postopek poteka v skladu s predvidenimi terminskimi plani?

Odgovor: Da, dosedanje aktivnosti (gradnja HE Boštanj; Uredba o državnem lokacijskem načrtu za HE Blanca, ki jo je Vlada RS nedavno sprejela; izdelava Državnega lokacijskega načrta za HE Krško, ki je v fazi izdelave; priprava nekaterih študij, ki opredeljujejo

problematiko HE na spodnji Savi v celoti in posebej problematiko HE Brežice in HE Mokrice, od katerih so nekatere že izdelane, nekatere so v izdelavi, nekatere pa so v fazi javnega naročanja) potekajo skladno s predvidenimi terminskimi plani.

Vprašanje: Ali država pri tem postopku pravočasno izpolnjuje vse finančne in druge obveznosti?

Odgovor: Po podatkih Ministrstva za okolje in prostor, Direktorata za okolje, ki je skrbnik tega projekta s strani RS so, na podlagi zadnjih sklepov Vlade RS, sredstva INFRI d.o.o. Sevnica za nadaljevanje gradnje infrastrukture zagotovljena.

ODGOVOR DAVČNE UPRAVE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča glede pridobitve pravic do pavšalnega nadomestila vstopnega davka na dodano vrednost

V zvezi z vprašanjem državnega svetnika Cvetka Zupančiča glede pridobitve pravic do pavšalnega nadomestila vstopnega davka na dodano vrednost vam sporočamo:

Za leto 2004 smo v Davčni upravi Republike Slovenije izdali preko 45.000 dovoljenj za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila. Davčni organ izdaja dovoljenja na podlagi 46. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 25705 UPB3) in 173. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04, 45/04, 84/04 in 122704).

Davčni organ je tistim predstavnikom gospodinjstva, ki so v letu 2003 imeli dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila in so v decembru 2003 še vedno izpolnjevali pogoje

za pridobitev dovoljenja, po uradni dolžnosti podaljšal veljavnost dovoljenja za leto 2004.

Pri tem želimo opozoriti, da se preverjanje izpolnjevanja pogoja predpisane minimalne površine zemljišč v uporabi opravlja na podlagi uradnih evidenc. s predpisom pa je določeno, da lahko predstavnik gospodinjstva, katerega člani pridobijo zemljišča v last in posest ali v zakup in le-ta še niso evidentirana v uradnih evidencah, s predložitvijo ustreznih dokazil davčnemu organu, tudi tako kot zemljišča v uporabi gospodinjstva.

Zavezanci, ki dovoljenja niso dobili po uradni dolžnosti, so po uradni dolžnosti, so pa izpolnjevali vse predpisane pogoje, so za izdajo dovoljenja lahko kadarkoli krajevno pristojni davčni organ.

Imetniki dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila so dolžni do 31. januarja naslednjega leta predložiti obračun pavšalnega nadomestila za obdobje veljavnosti dovoljenja v posameznem letu. Osebe, ki jim dovoljenje za leto 2004 ni bilo izdano, niso bile dolžne predložiti obračuna za leto 2004 do 31. januarja 2005.

Po proučitvi vašega vprašanja smo ugotovili, da je bilo med 41.989 po uradni dolžnosti izdanimi dovoljenji za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, 158 zavezancem dovoljenje pomotoma izdano dvakrat. Navedeno dejstvo ni vplivalo na uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila.

Na podlagi opravljene analize smo sprejeli potrebne ukrepe, a se v bodoče prepreči dvakratno izdajanje dovoljenj.

*Vprašanje državnega svetnika
Cvetka Zupanciča je bilo
objavljeno v Poročevalcu št. 6/
04.*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca glede izplačila državne pomoči za škodo po suši v letu 2003

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji, dne 18. 5. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca glede izplačila državne pomoči za škodo po suši v letu 2003 in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

Kako namerava pristojno ministrstvo izplačati državno pomoč za škodo po suši v letu 2003 ne da bi bilo prizadeto načelo enake obravnave vseh prizadetih upravičencev, ki so oddali vloge o škodi zaradi posledic naravnih nesreč?

Obrazložitev:

Za škodo po suši v letu 2003 se morajo upoštevati vse vloge, ki so bile vključene v program odprave posledic naravnih nesreč, sprejetih na Vladi Republike Slovenije dne 30.10.2003 ter vključene v dokončno oceno škode, potrjeno na vladi dne 24.12.2003 v višini 31,276 mlrd SIT. Za vse vloge, ki so bile oddane po potrditvi programa

odprave posledic naravnih nesreč dne 30.10.2003 in niso vključene v dokončno oceno škode, potrjeno dne 24.12.2003, pa je potrebno zagotoviti dodatna sredstva. Nesprejemljivo je, da je vlada upoštevala vloge upravičencev, ki ob prvem popisu v letu 2003 niso prijavili škode, so jo pa prijavile do 30.3.2004 za pridelke, ki so bili pospravljeni v letu 2003, saj se je na račun teh vlog zmanjšala višina državne pomoči kmetom, ki so utrpeli največjo škodo. Za škodo, ki je bila prijavljena od potrditve programa odprave posledic naravnih nesreč dne 30.10.2003 pa do 30.3.2004 mora vlada zagotoviti dodatna sredstva, saj za to škodo ob potrditvi programa še ni vedela; dejansko stanje tako ni bilo popolno ugotovljeno in zahteva ponovno obravnavo na vladi. Za določitev višine sredstev državnega proračuna se po predpisih uporabijo podatki o potrjeni škodi. Prijavljena škoda po 24.12.2003 ni bila potrjena na podlagi podatkov iz vloge posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva, zato tem upravičencem ni možno dodeliti sredstev iz predhodno ugotovljene škode, ker se s tem krši načelo enakosti in enake obravnave upravičencev, saj se bo dodeljena kvota sredstev zaradi teh vlog sorazmerno zmanjšala.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca glede izplačila državne pomoči za škodo po suši v letu 2003

V zvezi z vprašanjem državnega svetnika gospoda Marjana Maučeca, ki smo ga prejeli dne 23.5.2005, glede izplačila državne pomoči za škodo po suši v letu 2003, katerega je Državni Svet Republike Slovenije obravnaval na 33. seji, dne 18.5.2005, vam posredujemo naslednji odgovor.

V prvotnem Programu odprave posledic škode v kmetijstvu zaradi naravnih nesreč v letu 2003, ki ga je Vlada RS sprejela dne 30.10.2003, je bila škoda zaradi naravnih nesreč v kmetijstvu v letu 2003 ocenjena v višini 25,579 mlrd SIT, za kar je Vlada RS odobrila 7,336 mlrd državne pomoči. Pri tem so bile v programu predvidene vse vloge s katerimi bo prijavljena celotna obravnavana škoda. Končna višina škode zaradi naravnih nesreč v kmetijstvu, ki jo je Vlada potrdila, dne 24.12.2003, pa je bila ugotovljena v višini

31,276 mlrd SIT. Vlada RS je na osnovi Spremenjenega in dopolnjenega programa odprave posledic škode v kmetijstvu zaradi naravnih nesreč v letu 2003, julija 2004, sredstva državne pomoči proporcionalno povečala na višino 8,969 mlrd SIT. V obeh primerih znaša višina državne pomoči 28,67 % škode po naravnih nesrečah v letu 2003. Zato postavljena zahteva, da mora Vlada RS zaradi »dodatnih vlog« (t. j. vlog, ki so se kot dopolnjene prvotne vloge ter vlog, ki se nanašajo na škodo ugotovljeno v drugi polovici leta 2003, katera je zajeta v navedeni omenjeni končni višini škode), ki so se zbirale do 30.3.2004, zagotoviti dodatna sredstva, ni utemeljena.

Do razlike v višini odobrene državne pomoči med posameznimi upravičenci, ki se je pokazala pri končnem izračunu državne pomoči,

pa je prišlo zato, ker je struktura prizadetih kmetijskih kultur v času izdajanja akontacij državne pomoči t.j. v decembru 2003, bila drugačna, kot pa je bila ta pri končnem obračunu državne pomoči.

Iz vsega navedenega izhaja, da načelo enakosti in enake obravnave upravičencev ni bilo kršeno.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

na pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za enostavnejšo in sprejemljivejšo obrazložitev za izdelavo izjave o varnosti za kmete z oceno tveganja

Državni svet je na 9. seji, dne 9. 7. 2003, s sklepom podprl vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca, da Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pripravi enostavnejšo in sprejemljivejšo obrazložitev za izdelavo izjave o varnosti za kmete v skladu s 14. členom zakona o varnosti in zdravju pri delu (Ur. l. RS, št. 56/99 in 64/01). Iz obrazložitve k navedenemu sklepu državnega sveta izhaja, da naj ministrstvo čim prej napiše enostavnejšo in sprejemljivejšo obliko izjave za kmete.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je preučilo vprašanje in meni, da ni utemeljeno.

Zakon o varnosti in zdravju pri delu se je pripravljal kar pet let. Ob sprejemu zakona v letu 1999 je bil za njegovo polno uveljavitev določen za slovenske razmere relativno dolg rok dveh let. Predlagatelj zakona je namreč ocenjeval, da je zaradi novega pristopa na področju varnosti in zdravja pri delu in zato, da bi se nosilci zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu lahko pripravili, ta rok primeren. S spremembo 65. člena zakona je bil rok za uveljavitev zakona za vse delodajalce podaljšan še za pol leta, za kmete in tako imenovane samozaposlene pa še za nadaljnje leto. Tako lahko upravičeno rečemo, da sta se ti dve kategoriji na uveljavitev zakona lahko pripravljali kar sedem let.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je skupaj z Inšpektoratom RS za delo in takratnim Uradom za varnost in zdravje pri delu predvsem po letu 1999 pripravilo vrsto pripomočkov, publikacij in drugega promocijskega gradiva ter posvetov in delavnic, da bi bili delodajalci seznanjeni z obveznostmi, ki jih prinašajo predpisi na področju varnosti in zdravja pri delu in bi svoje obveznosti lahko izpolnili kar najhitreje in najbolj kakovostno.

Med priročniki, navodili in drugimi pripomočki, ki so v pomoč kmetom in samozaposlenim pri dejanski uveljavitvi zakona o varnosti in zdravju pri delu lahko izpostavimo Pravilnik o načinu izdelave izjave o varnosti z oceno tveganja (Ur. l. RS, št. 30/2000), ki vsebuje tudi obrazec za poenostavljeno izjavo o varnosti in oceno tveganja za kmete in delodajalce, ki zaposlujejo do 10 delavcev in pri katerih so nevarnosti majhne. Brezplačno je bila pripravljena knjižica Kontrolni list za varnost in zdravje pri delu za mala in srednje velika podjetja. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je sofinanciralo tudi priročnik z naslovom Varnost in zdravje pri delu, ki ga je izdala Kmetijska založba iz Slovenj Gradca novembra 2002.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve se je pri spodbujanju varnosti in zdravja pri delu v kmetijstvu povežalo tudi z resornim ministrstvom in s Kmetijsko-gozdarsko zbornico ter Sindikatом kmetov Slovenije. Za pomoč kmetom pri izdelavi izjave o varnosti z oceno tveganja je ministrstvo izdalo dovoljenje za delo 8 kmetijsko-gozdarskim zavodom.

Na podlagi navedenega ter na podlagi podatkov o smrtnih poškodbah pri delu v kmetijstvu in gozdarstvu ministrstvo ocenjuje, da nadaljnje poenostavitve obveznosti v zvezi z zagotavljanjem varnosti in zdravja delavcev, ki delajo v kmetijstvu, niso primerne in bi šle v škodo delavcem, ki delajo v tej panogi.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 6/03

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Draga Bahuna glede mesečnih prejemkov državnih funkcionarjev

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji, dne 17. 6. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Draga Bahuna glede mesečnih prejemkov državnih funkcionarjev in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje **državnega svetnika Draga Bahuna** in predlaga Ministrstvu za javno upravo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Draga Bahuna se glasi:

Kolikšni so dejanski mesečni prejemki (plača, pogodbeni zneski, avtorski honorarji itd.) posameznih visokih državnih funkcionarjev, in sicer poslancev, ministrov in državnih sekretarjev?

Obrazložitev:

Zakon o sistemu plač v javnem sektorju določa, da so javnosti dostopni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja. Pri dosedanjih objavah podatkov pa prihaja do neobjektivnosti, saj niso objavljeni celotni prejemki posameznih funkcionarjev. Znano je namreč, da mnogi funkcionarji poleg osnovnega dela opravljajo še druge dejavnosti (župani, podžupani, predavatelji, predsedniki raznih organizacij in društev itd.). Zato predlagam, da se posredujejo podatki o vseh mesečnih prejemkih posameznih poslancev, ministrov in državnih sekretarjev.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za javno upravo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA JAVNO UPRAVO

na vprašanje državnega svetnika Draga Bahuna glede prejemkov bivših funkcionarjev

Ministrstvo za finance nam je v reševanje odstopilo zgoraj navedeno vprašanje državnega svetnika Draga Bahuna glede prejemkov bivših funkcionarjev, na katero Vam posredujemo naslednji odgovor:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač (Uradni list RS, št. 53/05, ZSPJS-D), ki je začel veljati 1.6.2005, uporablja pa se od 1.7.2005 dalje, v 9.členu določa, da "so javnosti po postopku, ki ga ureja Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št.24/03, ZDIJZ), dostopni vsi podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova, kreditov ali drugih osebnih obveznosti".

Z navedenim dnevom so torej prosilec, na podlagi ustne ali pisne zahteve po ZDIJZ, ki jo vložijo pri posameznem organu oziroma proračunskem uporabniku, dostopni podatki o plačah za vsakega javnega uslužbenca in funkcionarja.

Na podlagi navedenega Vam predlagamo, da za podatke o plačah posameznih poslancev oziroma funkcionarjev, zaprosite organ, pri katerem je posameznik zaposlen oziroma mu obračunava plačo.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja mag. Dušana Semoliča glede sodelovanja predstavništev Republike Slovenije v tujini s sindikati držav, v katerih delujejo

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji, dne 6. 7. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika mag. Dušana Semoliča glede sodelovanja predstavništev Republike Slovenije v tujini s sindikati držav, v katerih delujejo in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje **državnega svetnika mag. Dušana Semoliča** in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika mag. Dušana Semoliča se glasi:

Ali naša veleposlaništva v tujini pri svojem delu navezujejo stike tudi s sindikati držav, v katerih delujejo in ali se lahko v Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije, če do teh delovnih srečanj prihaja, seznanimo z rezultati teh pogovorov?

Obrazložitev:

V Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije se pogosto na željo veleposlanikov tujih držav, ki delujejo v Sloveniji, srečujemo s njimi, kar kaže med drugim visoko stopnjo spoštovanja socialnih partnerjev pri nas, kar je tudi sicer pomembna vrednota članic Evropske unije. Upamo, da se tako obnašajo tudi naši diplomati, če pa to še ne počnejo, predlagamo, da začno posnemati tudi takšne oblike dela, ki zagotovo prispevajo k boljšemu medsebojnemu razumevanju.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.